L'optimisme es dispara gràcies a una victòria «que donarà la volta al món»

L'expresident Narcís Codina va quedar «impressionat» amb l'ambient a Montilivi, Pepe Pinto i Bayona van recordar temps passats, i exjugadors gironins dels últims anys a Segona, com Richy, Sandaza i Felipe elogien els antics companys

El 21 d'octubre del 1962, al Municipal de Zorrilla, un Valladolid que acabava de pujar de Segona A superava amb tota claredat el Reial Madrid de Di Stéfano, vigent campió de Lliga i de la Copa Generalísimo. Mig segle després, aquella gesta se li va aparèixer de cop i volta a Pepe Pinto. L'exjugador del Girona hi era aquell dia, vestint la samarreta del Valladolid. Feia temps que no se'n recordava, però veient l'heroïcitat de diumenge a Montilivi, va viatjar en el temps en un tres i no res. «Ells tenien Gento, Puskas i Di Stéfano. Tot i que es van avançar dos cops al marcador, els vam donar un bany sensacional i vam guanyar per 4-2», rememora. Com Pinto, d'altres personalitats que han estat vinculades al Girona van xalar de valent. Des de l'estadi o a quilòmetres de distància, però cap d'ells es va perdre detall del 2-1 que els de Machín van aconseguir davant el vigent campió d'Europa.

«És una victòria que donarà la volta al món. Al descans es podrien haver canviat les samarretes perquè el Girona semblava el Madrid», afegeix Pinto, qui veu als blanc-i-vermells en bona sintonia. «L'inici de temporada és sensacional i la permanència és possible», afegeix. Mentre que Pinto se'l mirava per la televisió, al camp no s'ho va voler perdre l'expresident Narcís Codina, que va quedar enamorat amb el joc dels gironins, però sobretot amb l'ambient que es va viure a l'estadi. «Quan es van marcar els gols, semblava que havia caigut una bomba atòmica a Montilivi! Va ser una cosa tremenda. No havia vist mai un públic tan entregat», relata. Del partit, explica que la perspectiva li va anar canviant a mesura que passaven els minuts. «Fins diumenge era molt realista. A uns amics els deia que trobava fins i tot un bon resultat perdre per 0-1. Però és que vam jugar molt bé des del principi. El seu gol va ser una galleda d'aigua freda, però al segon temps vam atacar encara més. Després dels gols d'Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html] i Portu [http://www.diaridegirona.cat/tags/portu.html] m'ho vaig començar a creure». Codina, molt «optimista» de cara al futur, té molt clar que «a partir d'ara l'equip hi creurà més».

També, des de l'estadi, va xalar de valent Richy Álvarez. L'exdefensa i capità del Girona va veure «just» el 2-1 i va parlar de la «il·lusió» com el principal ingredient que es va aliar ahir amb l'equip de Montilivi. «Va quedar demostrat que si no estàs al cent per cent les coses no et surten, i que amb il·lusió i ganes de fer-ho bé es pot tirar endavant un partit contra un dels millors equips del món», diu. Després del 0-1, el gallec tenia coll avall que «es podia empatar», però veia difícil culminar la «remuntada». Ho van assolir els gironins, que ara tenen la permanència més a prop. «Ho vaig dir quan les coses no anaven tan bé i també ara. Aquest equip no estarà a baix. A més, ara tindrà moltíssima més moral per seguir sumant».

Des del Qatar va vibrar Fran Sandaza, encara jugador del Girona, però cedit a l'Al-Ahli. «Va ser un triomf merescut per entrega i ambició. És la recompensa al bon treball que s'ha fet durant tant de temps. Me n'alegro moltíssim per tota la gent que ara mateix està feliç i gaudint. L'equip està en un moment dolç i s'ha d'assaborir». I «impressionat» i «sorprès» es va quedar Felipe Sanchón, també amb passat blanc-i-vermell. «Sóc jugador i puc imaginar què se sent quan reps un gol després de fer un pal. Si a això li sumes que el rival és un dels millors del món... Fa mal. Però la reacció va ser impressionant», afirma. Diu l'ara davanter del Sabadell que l'actual Girona «em recorda molt al de l'any passat. Tots corren i s'ajuden. Competeixen i els nous s'han adaptat a la perfecció».

I si a Pinto li venia el cap aquell partit a Valladolid, Javier Bayona es va recordar de la seva etapa a Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/]. «Sempre guanyàvem contra el Madrid i el Barça. El Girona d'ahir em va semblar el mateix. Em va agradar molt i mai va abaixar els braços. La victòria els donarà una empenta molt bona».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/31/loptimisme-dispara-gracies-victoria-que/876496.html?utm_source=rss